

Grekiskt hemmasnickeri

TIAMAT

Gör ingen comeback ännu

Tiamat återvänder med nya skivan 'Amanethes' som är första skivan sedan 2003 och bandet, som är hårdrockens kanske största kamelontar, gör ingen besviken...

Text: robert Ottosson
Foto: Nuclear Blast
Utförd: 2008.02.27

Att kalla det comeback vore magstarkt, men fem har ändå gått sedan senaste Tiamatskivan släpptes. Den fick för övrigt nio poäng av tio av Cajan Källmalm i sista numret av Hallowed Metal Magazine (som lyckligtvis gick i graven året därpå). (Lite faktafel, men nästan rätt - i det fjärde [av 6] numret fick Tiamats senaste skiva 10/10 poäng. Men det stämmer att Caj recenserade, red. Anm.)

Klockan har hunnit bli 21.02, onsdagskvällen börjar lida mot sitt slut och datumet vete fan. Men vad har detta med Tiamat att göra? Vete fan. Kanske ingenting, men telefonen ringer i alla fall.

- Träffas Rose-Marie? frågar en kvinnoröst.

Eh, va? Två minuter senare är det dock en annan röst, Tiamats Johan Edlund, i luren.

Hur känns det att vara tillbaka i hetluften?

- Alltså, vi har inte varit borta i bokstavlig bemärkelse, vi har turnerat en hel del, släppt en DVD, vissa medlemmar har bildat familj och har fullt upp med vardagsbestyr som tar tid. Själv flyttade jag från Tyskland till Grekland och det tar också sin tid. Det är stora omställningar vi snackar om.

Är skivan inspelad hemma hos dig igen?

- Yes, allt utom trummorna. Den här gången kändes inspelningen mer komplett, oftast finns det detaljer som jag vill ändra på, grejer i låtarna som jag är missnöjd med. Denna gång är jag mer avslappnad när jag hör resultatet, det kan ju å andra sidan vara jag som utvecklats och mognat som människa och inte hakar upp mig lika mycket.

Är det en naturlig utveckling från 'Prey' eller är den mer lik den atmosfäriska 'A Deeper Kind of Slumber'?

- Njae, den här är som en kombination av hårda riff och mörk atmosfär. Den är också betydligt mer organisk än vad 'A Deeper

Kind of Slumber' var. Grundstommen för Tiamat nuförtiden består ju av ett vanligt rockband, med gitarrer, trummor och bas, den skivan var ju mer en experimentell lekstuga för mig.

Kan du berätta lite om det ljuva 90-talet?

- Det var en väldigt spännande tid, framförallt den gotiska scenen sprudlade av nytänkande band, band som var våra vänner, Samael, Moonspell, Anathema, alla förändrades mer eller mindre under den här perioden. Jag

minns att vi snackade om ny inspelningstekning och nya syntar när vi träffades... det var ju en tid när det blev möjligt att skapa nya, annorlunda sound, även om mycket låter väldigt 90-tal idag.

Ja, 'A Deeper Kind of Slumber' låter ju som trip-hop!

- Ja, till viss del var jag inspirerad av den scenen.. Portishead, Massive Attack och även Prodigy. Det var så att hårdrockarna vill vara synthare medan syntharna plockade fram gitarrerna!

Jag kan minnas hur mycket jag avskydde Prodigy, i min mening var de vidriga...

- De hade ju några riktigt fina låtar och sköna beats..

Sedan fanns ju demonproducenten Valdemar Sorychta. Han var ju med lite överallt.

- Ja, jag träffade honom för övrigt häromveckan och snackade lite. Han är en duktig producent, det är ingen tvekan om det, och vi behövde honom verkligen i bör-

jan när vi var nybörjare. Men mot slutet av inspelningarna kunde jag känna att han vill ta över mer och mer och göra våra skivor till sina egna bebisar och det funkar inte i längden. Inte på mig i alla fall.

Hur blir det med turnerandet för Tiamat?

- Det beror på vilka som släpper nya skivor.. men det kan bli ett turnépaket med Moonspell som visst har något nytt på gång, (där

en viss Valdemar Sorychta för övrigt producerar). Eventuellt kan vi ha något på gång tillsammans med Katatonia.

Avslutningsvis, Hallowed's redaktör tycker att Arjen Lucassen är Gud själv, har du fått någon mer förfrågan från den mannen.

- Nej, jag vet att han har några planer med några av killarna i Tiamat, men mig har gjort slut med!

Ottosson

